

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Kong Frederik den Ottendes Civilliste.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4727 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

K. M. Klausen: De Ændringsforslag, som Socialdemokratiet havde stillet ved anden Behandling, blev alle forkastede. Det var Ændringsforslag, som vilde have medført betydelige Besparelser for Statskassen, nemlig til et Beløb af 963,200 Kr. Endvidere vilde det have medført, at tre Slotte og et Palæ vilde være blevne indtagne under Staten. Set fra denne Side vilde disse Forslag altsaa have været en meget betydelig Vinding og Lettelse for Statskassen, og finansielt set vare vore Forslag fuldt ud forsvarlige. Det har jo ogsaa vist sig, at man ikke har været i Stand til fra anden Side at møde med virkelig reelle Indvendinger mod vort Forslag. Men det er nu en Gang saaledes, at man ved denne Lov har holdt sig saa nær ved det gamle, ved de Love, som Højre i sin Tid havde foreslaaet og gennemførte i 1863. Det samme Standpunkt skulle vi staa paa 43 Aar derefter.

Nu er der ikke mere at gøre ved den Sag, det er jo et stort Flertal, der har forkastet vore Ændringer, skønt jeg føler mig overbevist om, at ude i den danske Befolkning vil Flertallet med Hensyn til disse Spørgsmaal være paa vor Side. Folketinget staaer under denne Afstemning delt i to Partier. Paa den ene Side staaer Reformpartiet eller Regeringspartiet, Venstrepartiet, de moderate og Højre, alle enige, alle kæmpe de under den fælles Fane om at slaa vore Forslag ned og om at yde det, som man hidtil fra Højre har ydet til Kongen; paa den anden Side staa Socialdemokraterne alene med deres Opfattelse. Denne Gang er altsaa Socialdemokraternes Opfattelse af denne Sag bleven besejret, men det er min Overbevisning, at efterhaanden som Tiden skrider frem, og selv om der skulde hengaa en længere Aarrække, inden vi atter komme til at beskæftige os med en Sag som denne, skal den Dag nok oprinde, da de Tanker, vi have gjort os til Talsmænd for her, skulle blive de sejrende her i

dette Ting. Den Afstemning, der nu skal foretages, agte vi Socialdemokrater ikke at deltage i, den faar staa paa de Herrers eget Ansvar, vi ville afholde os fra at stemme.

Birek: Det ærede Medlem, som nu satte sig, mente ikke at kunne stemme for det foreliggende Forslag, fordi det ikke havde den Affattelse, som det ærede Medlem havde ønsket, en Affattelse, som ganske vist var af den Art, at hvis Forslaget havde faaet den, vilde jeg have stemt imod Loven, og jeg haaber ogsaa, at mine Partifæller vilde have gjort det. Det, det ærede Medlem har ønsket og gjort sig til Talsmand for, og hvorom han heldigvis staaer alene, var dette, at Kongens Civilliste skulde være delt i et lille Gehalt, der ikke er tilstrækkeligt, og saa en varierende aarlig Sum, der varierer ikke blot efter de Udgifter, som Kronen har haft, men ogsaa efter det høje Folketings og det eventuelle høje Landstings Flertals Behag og Mishag med Kronens Person og Regerings-handlinger. Jeg vil ganske ærligt sige, at et saadant Princip haaber jeg aldrig skal gaa igennem, og det ikke blot, fordi det i sig selv er stridende mod Grundloven. Ved Grundlovens Bestemmelse om, at Kongens Apanage bestemmes ved hans Regeringstiltrædelse, ønsker Grundloven netop at slaa fast, at Kronen skal være selvstændig og økonomisk uafhængig af de to Ting, en Uafhængighed, som er nødvendig, for at Kronen kan hævde de høje Funktioner, der paahvile Kronen. Det er selvfølgelig, og det er Grundlovens Princip, at Kongedømmet, ved at faa en tilstrækkelig Apanage, hverken skal være afhængig af private eller af Tingenes Flertal, ikke blot Folketingets, men ogsaa Landstingets Flertal. Vi have set i Danmarks Historie, at Aristokrati og Demokrati have gjort Forsøg paa at true Kongemagten økonomisk paa Kuiven, og en saadan Ting vilde, som sagt, reducere Kongemagten fra at være en høj Statsfunktion til at være en endog meget ringe Afglans af vor i Forvejen ikke store Herlighed.

Thi Sagen er jo den, at det ærede Medlem maa vide og forstaa, og jeg haaber, at Flertallet i Befolkningen vil forstaa det, at Kronen endnu i vore Dage har bestemte Funktioner fastsatte gennem Grundloven med dens Bestemmelser om Kronens Vetoret og Kronens Ret til Initiativ. Funktioner, som Kronen ikke kan fuldføre paa tilfredsstillende Maade, naar Kronen skal være økonomisk afhængig og